

"معجزه" یا تمسخر افغانستان؟

در جواب به مقاله "معجزه افغانستان" خانم دیان تیلیوس

منتشر شده در سیاتل تایمز ۴ اکتبر ۲۰۰۵

به قلم محمدشکیبا از جمعیت انقلابی زنان افغانستان - ۲۵/۱۰/۲۰۰۵

چند روز پیش، خانم تیلیوس از کابل به آمریکا برگشت. من این نوشته را از درون کشور لگدمال شده‌ام در جواب به مقاله زشت او می‌نویسم. به‌مثابه عضو جمعیت انقلابی زنان افغانستان (جازا)، اجباراً در بسیاری از ایالات برای دیدار هرچه بیشتر با مردم در رابطه با انتخابات، بوده‌ام. تیلیوس می‌تواند در خانه لوکس خود، از انتخابات مسخره و نفرت‌انگیز، "معجزه افغانستان" بسازد. درحالی که من از درون ملتی فریادمی‌زنم که در جهنم تروریست‌های طالبان و اتحادیه شمال (اش) و همدستان "غرب زده"، قرار گرفته است. تیلیوس و دیگر ناظران انتخابات با جلیتقه‌های ضدگلوله و محافظ، تحت نظر سربازان آمریکا و سربازان دست‌نشانده‌گان افغانی، قرار داشتند. شاید به او در مورد "گسترش نرم نرمک دموکراسی"، "رفاه" و "امنیت کامل" در کشور ما که در دست ماجراجویان جنگی و نوکران با یا بدون جیره و مواجب قدرتهای خارجی، قرار دارد، صحبت کرده باشند. از سوی دیگر وقتی او توسط دولت آمریکا که کرزای و اش. را وارد صحنه کرده، انتخاب شد، جای تعجبی باقی نماند که او واقعیتها را آن‌طور که هستند بیان نکند. یکی از جملات تعجب برانگیز او چنین است: "مردم افغانستان، آمریکاییها را به‌مثابه آزادکننده‌گان افغانستان به حساب می‌آورند".

ادعائی جعلی! همان‌طور که بارها تاکید کرده و نشان داده‌ایم، تمامی باندهای بنیادگرا از جمله طالبان توسط سیا ساخته، پرداخته و تمرین دیده شدند تا چشمشان را نسبت به منافع والای مردم افغانستان در نتیجه‌ی یک چنین حمایت ظالمانه، ببینند. بدین ترتیب، دعوای آمریکا با طالبان، دعوای خانواده‌گی است که بین پدر و فرزند سرسخت صورت می‌گیرد. آمریکا این غوغا را نه به‌خاطر جای‌گزین کردن ظلم و ستم با دموکراسی، نه در غم مردم، بلکه با حمایت از اتحادیه شمال که بدترین دشمنان مردمند، بپا کرد. لازم به تذکر نیست که مردم افغانستان، آنانی را که گرگان طالبان را از یک در بیرون راندند تا سگهای زنجیری‌اش را از در دیگر وارد نمایند، به‌مثابه "رها سازنده‌گان" خود قبول ندارد. چه‌گونه ملتی، کسانی را که نه تروریستها بلکه هزاران نفر مردم بی‌گناه را به‌قتل رساندند، "رها سازنده‌گان" خود بداند. چه‌گونه وقتی افغانهای ساده می‌بینند که "رها سازنده‌گان" آمریکایی، مردان دل‌باخته‌ی خود را به حکومت و پارلمان می‌برند تا برای ایجاد پایگاههای آمریکا در خاکشان به مدت دهها سال رای بدهند که مغایر استقلال کشور است، رها سازنده بخوانند؟ مردم ما می‌گویند اگر آمریکاییها آزادکننده ما بودند، آنها نمی‌بایستی اجازه می‌دادند تا ۲۰۰۰ جانی و دشمن سرسخت دموکراسی به پارلمان و حکومتهای محلی دست یابند. بعد از ۴ سال اکنون مردم می‌بینند که قولهای "آزادکننده‌گان" شان همه دروغ از آب درآمده‌اند. و خانم تیلیوس به‌خاطر بیاورید که مردم غارت شده ما شک می‌کنند که کسانی که در زندان ابو‌غریب دست به جنایت زدند، می‌توانند آزادکننده‌گان آن باشند. آیا احتیاجی هست که ما سوءاستفاده‌های "آزاد کننده‌گان" را در افغانستان بشماریم؟ حتا سخنگویان حکومتی مزدور هم جرئت ندارند چنین ادعاهای بی‌معنایی را درملاء عام بیان کنند. اما خانم تیلیوس به‌مثابه جاسوس و عامل آمریکا و دوست یکی از ۲ حکومت فاسدترین در آسیا، خاک به چشمان آمریکاییان می‌پاشد.

اجازه بدهید قدری بیشتر کلمات "معجزه‌آسای" وی را بررسی کنیم: "اکنون من بیش از هر زمان دیگر مطمئن هستم که گسترش دموکراسی تنها استراتژی درازمدت در شکست تروریسم جهانی است".

نصیحتی زیبا! اما آیا آمریکاییها، یا کرزای و شرکاء "مشغول گسترش دموکراسی" از سال ۲۰۰۱ هستند؟ بعد از حادثه ۱۱ سپتامبر، وقتی که آمریکا تصمیم به بمباران کردن کشور آسیب دیده ما گرفت و هزاران انسان بی‌گناه را کشت، به خون‌آشامان اتحادیه شمال کمک کرد تا به قدرت برسند. اش. شامل میلیونرهای متجاوز به زنان می‌گردد که مشغول تجارت تریاک تحت نظارت نیروهای آمریکا، هستند. آنها عامل عدم امنیت، آدم دزدی، اختلاس کننده‌گان میلیاردها دلار کمک خارجی، ناعدالتی، اعمال فشر نسبت به زنان، حامیان آدم‌کشان در روز روشن و غیره، هستند.

اینها شامل دکتر عبدالله، یونس قانونی، ضیاء مسعود، کریم خلیلی، برهان‌الدین ربانی، محقق، سرور دانش، مسعوده جلال، نعمت‌الله شهبانی، اسماعیل‌خان، صدیقه بلخی، رسول سیاف، اکرم معصومی، رشید دوستوم، ملافاضل هادی شینواری، آمنه افضلی و دیگران می‌شوند که دستشان به‌خون دهها هزار نفر از

مردم کابل آغشته است. تلم این خانمها و آقایان اوسکار جنایات ضدانسانی و ضد مردمی را در سالهای ۱۹۹۲-۱۹۹۶ بدست آوردند. آنها وزیران "ما"، معاونان رئیس جمهور و مشاوران او هستند. اکثر سفیران، استانداران یا وزیران و دیگر ماموران عالی رتبه به مافیای ا.ش. وابسته اند.

خانم تیلیوس! آیا شما آنها را نمی شناسید؟ درست چند ماه پیش نیویورک تایمز و لوس آنجلس تایمز اسامی برخی از آنها و نیز برادر کرزای را ذکر کردند. البته دیده بان حقوق بشر (د.ج.ب.) و دیگر سازمانها، اسامی بیشتری از آنها را ارائه داده اند. مع الوصف، شما خانم تیلیوس بی هوده زحمت می کشید از این جانیان جاسوس، اشخاص محترمی بسازید که تحت رهبری آنها "دموکراسی" "گسترش" خواهد یافت و "معجزه" انتخاباتی هم اکنون روی داده است! به هر حال، به مثابه فردی که در افغانستان زنده گی می کند، من بخشی از این "معجزات" را معرفی می کنم که تنها نوک کوه معجزه را نشان می دهند:

- در انتخابات ریاست جمهوری، ظاهراً ۷۰٪ افراد صاحب حق رای شرکت کردند. اما چهره واقعی "معجزه" شرکت کمتر از ۴۰٪ و در برخی مناطق کمتر از ۳۰٪ بود.

- گزارش دیده بان حقوق بشر می گوید: "علاوه بر ترس از طالبان و دیگر نیروهای شورشی، به ویژه در جنوب و جنوب شرقی، بسیاری از رای دهنده گان و کاندیداها از برمعرض خطر بودن خودشان زیر نظر اربابان جنگ و نیروهای چریکی به طور مستقیم یا غیرمستقیم مدافع حکومت، سخن گفتند":

"در سرتاسر کشور کاندیداها و سازمانهای سیاسی به دیده بان حقوق بشر شکایت کردند که فرماندهان نظامی محلی، افراد قدرتمند، یا مینوولین ادارات دولتی وابسته به آنها، به رای دهنده گان و رهبران محلی گفتند که به چه کسی رای بدهند. برخی جاها، کاندیداها و مدافعین شان اعلام داشتند که مستقیماً مورد تهدید قرار گرفته اند". (۱)

- ۵۰ شخصیت طالبان و از جمله وزیر امور خارجه آنها و رئیس پلیس مخفی کثیف آنها، افراد شناخته شده ای که هزاران زن و مرد را کشته و مورد تجاوز قرار دادند، شخصیتهای باند تروریست گلبدین حکمتیار، افراد سطح بالا در رژیم عروسکی مورد حمایت شوروی، اجازه کاندید شدن را یافتند که باعث نارضایتی عمده مردم در رفتن به پای صندوقهای رای شد.

یک هیئت نظارت محافظه کار اتحادیه اروپا در جریان مبارزه انتخاباتی از تهدید، مداخله نیروهای دولتی، لیستهای نامناسب رای دهنده گان و کشتن رقت انگیز کاندیداها و رای دهنده گان، سخن گفت.

- کمیسیون باصطلاح بررسی انتخابات، صدها شکایت در مورد جنایات رهبران بنیادگرا، دریافت کرد. به جز چند استثناء، بقیه نادرست قلمداد شدند. و شما خانم تیلیوس می دانید چه کسی در راس این کمیسیون قرار داشت؟ بسم الله بسمیل، بنیادگرایی بی رحم و خویشاوند اسماعیل خان!

- برخی از این حرکات به قدری زنده بودند که حتی روزنامه های طرفدار دولت و بنیادگراها نتوانستند اندک اشاره ای به آنها بکنند.

- در بسیاری از مناطق به خاطر عدم امنیت، هیچ زنی در انتخابات شرکت نکرد. مع الوصف رای هزاران زن سر از صندوقها در آورد.

- کاندیداها ضد بنیادگرا و ضد حکومت در ایالت کاپیسا، طی اطلاعیه ای دخالتگری در امور انتخابات را محکوم کرده و از شرکت در انتخابات امتناع ورزیدند.

- در تمامی مناطق زیر نفوذ فرماندهان جنگی، دهها هزار آراء افراد زیر ۱۸ سال سن، در صندوقها ریخته شد.

- صندوقهای رای بعد از ۴۸ ساعت و یا بیشتر برای شمارش آراء برده شدند.

- خانم شکریه برکزای یک کاندید شرکت کننده از کابل در انتخابات می گوید که در برابر چشمان او ۱۰ رای او را به حساب کاندید دیگری خواندند.

- در ایالت قندوز، از ۲۶۰ هزار رای ریخته شده، تنها ۶ هزار رای به نفع کاندید بنیادگرا بود.

- در برخی از حوزه ها در مورد برخی از کاندیداها، رای دهنده گان روی ورقه رای نوشتند" او یک جانی است"، "دزد است"، "نوکر بی گانه است"، "از طالبان است" و غیره. اما این رای ها به مثابه رای اصلی به حساب آمدند.

- هزاران رای ریخته شده به حساب کاندیداها مستقل، سوزانده شدند. هزاران رای جعلی به کاندیداها بنیادگرایان و کرزای، به صندوقها ریخته شد.

- بازرسان و شمارش کننده گان رای ها، حق نداشتند از قلم استفاده کنند. اما در جریان بررسی از تعداد آراء در یک مرکز شمارش در ایالت ننگرهار، بیش از ۲۰۰ قلم پیدا شد. وقتی من از یک زن معلم میان سال

سوال کردم به کدام کانیدیا رای می‌دهد، جواب داد: چطور من می‌توانم به مهندس غفار یا حضرتعلی که دستشان به خون مردم آغشته است رای بدهم؟

- در منطقه‌ای از ایالت پکتیا، تعداد رای دهنده‌گان ۱۰ هزار نفر بود. اما حداقل ۲۰ هزار رای به صندوقها ریخته‌شد. مرد ۳۰ ساله‌ای از این ایالت که نمی‌خواست رای بدهد گفت: وقتی می‌بینم خانی مثل ژنرال شهناز تنائی به‌طور فعال در انتخابات شرکت می‌کند، می‌فهمم که این انتخابات چه‌قدر ضددموکراتیک و مسخره است.

- در ایالت فراه، نعیم خان فراهی بزرگترین زمین‌دار ایالت که مستقیماً مورد حمایت دولت و سازمان ملل (UNAMA) می‌باشد، افراد مسلح او بادیست زدن به هر نوع عمل غیرقانونی، "اولین برنده‌گان" شدند. یکی از نوه‌های این شخص رئیس UNAMA در فراه است. نوه دیگر او به نام ضابط جلیل، مردم را با اسلحه وادار می‌کرد به عمویش رای بدهند.

- اکثر مردم فراه براین عقیده‌اند که اگر چنین دستکاریها در انتخابات نمی‌شد، حاتم ملالی جویا اقل ۵۰٪ آراء را بدست می‌آورد.

- هم در ایالات هرات و نیمروز و هم در فراه، رژیم ایران دست داشت. جاسوسان ایران صد میلیون تومان (۱۱۷۰۰۰ دلار) به حاجی تیمورشاه دادند. پوست رنگی او بی‌نظیر بود.

- گند انتخاباتی به‌حدی بود که حتا تروریست معروف الظواهری در ۲۰ سپتامبر به‌آن اشاره کرد: "انتخابات تحت ترور نظامیان جنگ طلب انجام گرفت. انتخابات چیزی بیش از یک نمایش نبود. چون که مناطق متعددی از کشور تحت کنترل افراد بانفوذ، نظامیان جنگ طلب و دیده‌بانان بین‌المللی بود... حتا صندوقهای آراء قبل از برده شدن برای شمارش آراء، در نزد نظامیان جنگ طلب، اراندل و جاسوسان آمریکا قرار داده شده بودند".

برای یافتن دید دیگری از درجه‌ی فساد رژیم کرزای، ما نظر شما را به‌یک سند مخفی که توسط دکتر رمضان بشر دوست بر ملا شده، جلب می‌کنم. او بلافاصله پس از انتخاب به وزارت برنامه ریزی، شروع کرد به پایان دادن به فعالیت ۲۰۰۰ سازمان غیر دولتی پول‌ساز. اما او را سریعاً وادار به استعفا کردند. طبق این سند، سخنگوی رئیس‌جمهور، وزیران و مسئولان سطح بالا، علاوه بر حقوقها و فوق‌العاده‌گیرها، سالانه ۶۰ هزار دلار از یک شرکت انگلیسی پول می‌گرفتند. درحالی که حقوق معلولین ۶ دلار و حقوق کارمندان معمولی دولت ۶۰ دلار است.

فساد در بالاترین ارگانها حاکم است. بشر دوست می‌گوید "رئیس‌جمهور از من خواست تا مسئولیت اداره مبارزه علیه فساد را به‌عهده بگیرم. من به او گفتم که من حاضر به پذیرش آن هستم به شرطی که از قصر رئیس‌جمهور شروع کنم".

اوطی مصاحبه‌ای با رویتر در ۳۰ اوت ۲۰۰۵ گفت:

"اعضای دولت، سازمانهای غیر دولتی، افراد بالای سفارتخانه‌ها، یا سازمان ملل و... سیستم مافیائی درست کرده‌اند که شما می‌توانید نتیجه‌اش را ببینید". (۲)

او با اشاره به کمکهای بین‌المللی پس از سقوط طالبان در ۲۰۰۱، گفت:

"ما طی ۳ سال حدود ۱۲ میلیارد دلار کمک دریافت کرده‌ایم. این پول کجاست؟"

"مردم افغانستان ضد نظامیان جنگ طلب هستند. چرا جامعه بین‌المللی و دولت افغانستان از آنها حمایت می‌کنند؟"

"در ایالات، تمام استانداران و روسای پلیس از نظامیان جنگ طلب سابق‌اند. مردم افغانستان این وضع را قبول ندارد".

- و غیره.

مشکل نیست پیش‌بینی کنیم که نتیجه "معجزه" انتخابات که شما از آن راضی هستید، چه خواهد شد. پارلمانی پر از بی‌رحمترین بنیادگرایان ضدزن، ضد دموکراسی و ارتجاعی، که در راس تجارت موادمخدراند مثل سیاف، قانونی، ربانی، محقق، پیرام کول، حضرتعلی و... این فاشیستهای مذهبی مورد حمایت آمریکا هرگز حاضر به "توسعه دموکراسی" نخواهند شد. برعکس آنها خواهند کوشید تا سلطه‌ی خونین‌شان را بر مردم توسط قانون و "قانون‌گزاران"، "قانونی" و ابدی سازند.

حاتم تبلیوس، هرکسی که می‌خواهد دوست مردم افغانستان باشد و نه دوست دولت فعلی، باید به افشای بنیادگرایان و برنامه خطرناک آنها بپردازد و از رقصیدن به سازدولت آمریکا و پسرچه‌های چشم‌آبی او در افغانستان، اجتناب ورزد. همان‌طور که آلدوس هاکسلی نوشت: "منظور تبلیغاتچی عبارت است از انجام

کار به طریقی که مردم فراموش کنند که راههای دیگری هم وجود دارند که انسانی هستند"، لطفا نقش تبلیغاتچی را بازی نکنید.

همچنین با نامیدن افتضاحترین انتخابات درجهان به عنوان "معجزه افغانستان"، شما به میلیونها افغانی حثاک می‌کنید، کسانی که رای به آتمکشانی ندادند که عزیزان آنها را از دم تیغ گذرانده‌اند. آیا احساس می‌کنید که چنین تبلیغات بی‌معنا چه قدر دردآور و نفرت انگیز است؟

امیدواریم در آینده شما را به‌مثابه دوست مردمان بشناسیم.

(۱) - رجوع شود به : زمینه های مطالعه دیده بان حقوق بشر "مناطق موردنظر. تهدید از جانب طالبان و دیگر نیروهای شورشی" (اوت ۲۰۰۵)

(۲) - روبرت بیرسل "وزیر سابق افغانستان در رابطه با سیستم مافیائی"، رویتر « ۳۰ اوت ۲۰۰۵)